

ЯГІДКА

Ч. 2.

ЛИСТОПАД, 1931.

„ЯГІДКА“

МІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ МОЛОДІ

М. І. Борисюк редактор.

О. Т. Даркович, ілюстратор.

Річна передплата в Канаді . . . 50ц.

Поза границею Канади . . . 75ц.

Поодинокє число 5ц.

ХТО БАЖАЄ

Сгало отримувати сей цінний журнал повинен сейчас прислати передплату.

Цілорічна передплата виносить в Канаді, всего 50ц. поза границею Канади 75ц.

Майже нічим в порівнянню з тим скарбом який діти черпають з сего журнала.

Сподіємось і віримо що всі вихователі дітей не пожалують сей маленької суми.

Передплату просимо надсклати на слідуєчу адресу:

„ЯНІДКА“

153 McKenzie St.

WINNIPEG, MAN.

„ПЧОЛКА“

ілюстрований журнал виходить кожного місяця. Се є цінне видавництво для молодєжі.

Передплата річна \$ 1.00

Аміністрація „Пчолки“

УЖГОРОД. Другєтова пл. 21.

„ЯНІДКА“

MONTHLY MAGAZINE FOR YOUTH

M. I. Borusyk, Editor

O. T. Darcovich, Illustrator . .

Subscription per year in

Canada...50c. Abroad...75c.

Single Copy5c

„ЖИТТЯ І ЗНАННЯ“

Місячний журнал подає знання з різних галузей науки й життя.

Передплата на рік \$4.00

На 6 місяців \$2.00

Поодинокє число коштує 35ц

Адреса редакції і адміністрації:

„Association „PROSVITA“

LVIV (Lemberg) Rynok 10.

East Galicia, Poland.

„НАШ ПРИЯТЕЛЬ“

ілюстрований місячник для молоді та шкільних дітей.

Видає Марійське т-во Молоді у Львові.

Передплата річно 50ц.

Адрес:

Львів, Poland.

скритка 108.

ЯГІДКА

ЖАНІДКА

МІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ МОЛОДІ MONTHLY MAGAZINE FOR YOUTH

М. І. Борисюк редактор.

M. I. Borysuk, Editor

Річна передплата в Канаді . . . 50ц.

Subscription per year in

Поза границею Канади . . . 75ц.

Canada....50c. Abroad....75c.

Поодинокє число 5ц.

Single Copy5c

РІК I

Вінніпег, Падолист, 1931.

Ч. II

О С І Н Ь .

Сонце світить ще миленько
Квіти, зелень видно скріюь.
Лиш у полю вже пустенько,
Крає земельку леміш.
Деж поділось збіжа з поля?
Воно діти в шпихлірах.
А рільник, така вже доля,
Знов за плугом у степах.
Сумно птиця за ним ходить,
Пшениченьки не знаходить;
Мусить хробачки зберати.
Бо на зерно довго ждати.

о. І. ЗАБАВА

КОГУТ І ЛИСИЧКА.

Одного разу сидів когут разом із курми на бантині, коли нараз підходить до нього лисичка-сестричка і тихим, підслесливим голосочком говорить:

— Слухай, любий друже, я хочу тобі передати приємну новину.

— Явуж то таку новину? — питає когут.

— Таку новину, що ти не будеш темити себе від радості. Ось у чім справа: Всі тварини, і четвертоногі, і риби, і гади рішили, що від нині ми всі будемо жити в дружбі, як братя. Злізай із своїми курми з бантини з повним довірям. Будемо побратими, як подобає добрим сусідам і старшим знакомим. Но, спускайся мерщій, я маю дещо тобі переказати.

— О, я дуже щасливий довідатися як там і що — відповів когут.

— Так чому ж ти не спускаєшся?

— Зараз — промовив когут, окинувши зірким поглядом околицю. — Он там дадеко я бачу...

— Що таке ти бачиш?

— Я бачу з пів тузина собак, які стрімголов біжать сюди!... Запевне вони біжать дружитися з тобою, лисичко...

Почувши ці слова, лисичка-сестричка не довго думаючи, пустилася що духа утікати. Стільки її виділи.

Г. С.

ЗОЛОТІ СЛОВА Т. ШЕВЧЕНКА.

Страшно впасти у кайдани, умірати в неволі, а ще гірше — спати, спати, і спати на волі, і заснути на вік-віки, і сліду не кинуть ніякого: однаково, чи жив, чи загинув.

ЗОЛОТІ СЛОВА

Річним сивом я горджуся,
Ним говорю, пишу,
Рідну мову, рідну пісню,
Ніколи волю шу

Не високо мудруй,
Алє твердо держись,
А хто правду лама
З тим та сміло борись
Не бажай ти умом
Понад світом кружить,
А скорійше завізьмись
В снігі прагедно жить.

Іван Франко

ГУРТ

Як мала у тебе сила,
То у гуртєднайся ти.
В купі зробиш більше дія,
Швидче зайдеш до мети.

ПРАВИЛА ЗДОРОВЛЯ

1. Перед ногою ідою мий чисто руки. Дбай о се передовсім поза домом, в дорозі і на прогульках.

2. По кожній іді вимий зуби щіткою і солоною водою та виполочи добре уста і горло.

3. Не вбирай тісної одежі і обуви. Старайся о чистоту білля й одежі.

4. Дбай, щоби в слотливі дні не промекли неги.

5. Уникай довгого перебування в заповишених, накурених і вогких місцях.

6. Не лягай і не сїдай на омиріл, вогкій землі.

7. Харч приймай здоровий і в правельно означеній порі дня.

8. Кріпи і гартуй тіло руханкою, ходом і грами на свіжм въздусі ві всіх порах року.

Н коли час так красно не оплчується, як час посвячений на руханку.

Здоровля, се найкращий маєток.

ПОЛК ІДЕ

Сонце світить, сє, грає,
Місто галасом луає.

Рухом вулиця гудє.
Раптем пісня задувала,
Всїх від праці відорвала:

Полк іде,
Полк іде!

Діти юрбами женуться,
А до вікон старші пнуться

Зі здивованням в очах,
Мапєрує полк чвіркама,
Брук тріпочє від ногами.

Трах - трах - трах!
Трах - трах - трах!
За плєчами тяжкі крісн
На обличах тверді риси...

Просувакуться сотні,
Запорешєні, світлілі,
А облича загорілі

І грізві,
І страшні.

На шапках тризуби сяють
Люди, ковї проминають,
Миготить в очах.

Звикли, Скрилися, Нєстали,
А в повітрі щє стрибало.

Трах - тра!
Трах - тра!

М. Наддніманський.

ПРО ЖИТТЯ Й ЗВИЧАЇ ГУЦУЛІВ.

II.

Убранне Гуцулів легке й коротке, бо їм приходить ся заєдно спинатися по горах, скакати через потоки, сідати на коня, кермувати сплавами і т. и. Щоденне убранне Гуцула складається з білої сорочки, спущеної поверх широкіх, червоних крапениць (штани) які оперізує ремінним чересом (широким поясом). В чересі заткнена люлька, шкірянна мошонка, на довгим ремінці або мосяжнім ланцюжку звисає складаний ніжик. На ноги вбирає постолі, (шкіряні ходаки), які прив'язує до ніг ремінцями, або вовняними шнурками. Тоті ремінці або шнурки обкручені довкола ніг раз попри раз поверх кісток і долішньої часті крашениць. Поверх сорочки перекидає Гуцул невідстунну табівку (ремінну торбу), в яку ховає люльку, тютюн, кресало, губку, мошонку та інші дрібниці. На сорочку надіває китар, то є білий кожушок без рукавів пераз прегарно вишиваний. Голову накриває

кресалею, то є чорним капелюком, якого денце обведене блискучим гальоном, (золота або срібна стяжка) мосяжною бляшкою, або різнобарвними шнурками.

Святочне убранне Гуцула складається з таких самих частий тільки буває чистіше й багатше у всякі прикраси. Поверх китаря накидає Гуцул ще чогний, або темночервоний вишиваний сердак. Святочна кресаня красша буденної; вона убрана новим гальоном, і прибрата цвітами в парубків когутами або павунами, то є перами з когутів або з павів. Кресаню підтримує підборідь, то є червоний ремінчик, вибиваний мосяжними прикрасами.

До того всего убрання належить топорець, у старших палуця. Старші люде носять по давньому звичаю на грудях великий, мосяжний хрест, перевішений через шию на грубих ланцюжках. Хустка довкола шиї наліп шовкова, спнята спереду великим перстеном, або завязана в гудз, звисає кінцями на груди. Убранне дівчат і жінок так само гарне й барвне.

(дальше буде).

Маркіян Шашкевич

родився 6. падолиста 1811 р. в селі Підлисю золочівського повіту з убогої священочої родини. Він перший в Галичині почав писати свої твори чистою народною мовою, чим дав почин новому напрямови в літературі. Його найбільше діло се: — „Дністрова Русалка“ видана 1837 р. в Вудині на Угорщині.

Се була перша книжка видана Галичанами живою народною мовою. За свою смілість писати „хлопською мовою“ натерпівся Маркіян і від своїх і від чужих дуже багато. Переслідування сі покінчились тим що він в 33. році в праці і горя помер в Новосілках, каменецького повіту, лишаючи по собі безсмертну славу.

ОБОВ'ЯЗОК

М. Старицький: Йди туди, куди повинність кличе!

І. Тобилевич: Незалежність і панування без обов'язків неможливе.

Л. Українка: Права без обов'язків — сваволя.

В. Винниченко: Обов'язок не повинен знать серця.

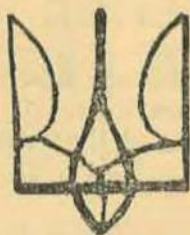
В. Грінченко: Кождий повинен боронити свій рідний край, не жалуючи життя.

С. Черкасенко: Жить, а не вмирать за рідний край і люд повинен всякий.

В. Пачовський: Обов'язок маю для свого краю — віддати.

ШАРАДИ.

Щоб шараду розвзати,
Треба тобі море взяти.
Одну букву відкинь,
То одержиш те що треба.
Друге знайдеш на обличчі,
Ним пишеться людина.
Складеш то будеш мати
Країну в Африці.
Повинен кождий її знайти.
(Відгадайте що це за країна
в Африці про яку тут пишеться).

ТРИЗУБ

Гербом Соборної України є тризуб, уживаний вже за Володимира Великого й Ярослава Мудрого як знак української держави. Через політичну неволю України, пам'ять про нього затерлася і аж в 1917 р. з від'їздом української держави, здобув собі знову тризуб призначення серед своїх і чужинців. Саме символічне значіння тризубу толковано всіляко. Французи казали просто, що „се емблема свободи“. Німці толковали собі ріжно: одні, що се вила — знак поганського морського божка Нептуна, — другі, що се Святий Дух у виді голуба, інші, що се голуб св. Володимира, то знов що се зображення так званого трисвічника в Софійській церкві у Києві або, старохристиянської трієдиної церкви. Москалі вважали тризуб за два

злучені зі собою „В“ з буквою „І“ по середині, а петлю під тим знаком за букву „О“ і відчитували тризуб: „Володомир Великий і Ольга“.

Ріжні українські досліди над походженням і значінням тризуба не дали досі певних вислідів. Для Українців сей герб української держави просто значить: „Україна Володимира Великого“. Герб України заховався на старих грошах з часів Володимира і Ярослава Мудрого, так що він тісно зв'язаний з тисячеліттям української держави і з історією політичного вивольнення України.

АКРОСТИХ

У мене є одно кохання,
Котре не зраджу я вовік;
Росло воно не десь, не рік,
А із мнєю виростало
І квіткою рясною стало.
Не одвіте моє кохання,
А буде в серці до сданання.

ВІЛЬША ЖМЕНЯ.

Дитина: Мамо, прошу мені дати оріхів.

Мама: Добре, донечко, возьми собі повну жменю.

Дитина: Повну жменю? О, то дайте мені самі, мамо, Ваша жменя більша.

ГУЦУДКА НА БУКОВИНІ (ПРИ КУДЕЛІ).

РІПКА

(Сценка-казка для малої дівчор).

ДІЄЇ ОСОБИ:

Дід Андрушук, Баба Марушка, Дочка Мінка, Онучка Маруся, Онуч Федько. Гурт дітвор.

(Сцена: Город, на грядках лежать грабельки).

ДІЯ I.

ДІД (входить, зігнувшись трошки. Охкає, несе рискаль та мотику. Поклавши їх, починає грабельками громадити грядки. Далі робить пальцем у грядці дірку): Треба, треба ріпку посадити, аби Біг дав уродити (кладає насіннячко в дірочку): Рости, рости, ріпко, не маленька, а велика (підводиться, чухає ґрунтицю, веміхається) Ну, слава Господеві! Темер ще треба полити. Дробить вона водицю Божу... теж пити хоче... Піду лишень принесу їй водиці (виходить). (Сцена якийсь час порожня. Далі входить дід з відром води).

ДІД (поливаючи ріпку): Треба, треба поливати, до життя охоти додавати... (поливши, забирає всі прилади й зігнувшись, повторюючи "треба, треба," іде геть).

ЗАНАВІСА.

ДІЯ II.

Дід сам. Сцена та сама, що й перше. На грядці, де дід посадив насіннячко, вже велика ріпка).

ДІД (входить, радісно всміхається, оглядає ріпку): От-от, яка виросла велика... Час би вже й рвати нашу ріпку... (нахиляється, бере ріпку й тягне... тягне руками, вперся ногами, напружується що-сили, витягнути не може. Далі повертає голову й гукає): А-гов! Стара! (Голос за сцени бабусі: "А що там таке?")

ДІД підводячись): А йди по сюди, стара! Ходи сюди, на печі не лежи... Мені вирвати ріпку поможи.

(Баба за сценою: "Гаразд! Чекай-но. Зараз!")

(Дід знову починає тягнути ріпку).

ДІД І БАБА

БАБА (поспішаючись вбігає): Ох... ох... ох... ну, чого репетуєш? Насилу добігла.

ДІД (позертає голову від ріпки до баби): Кажу-ж тобі, вирвати ріпку мені поможи (тягне).

БАБА (незадоволено): Отож твоє лихо! Ну, так би й казав, а то репетує мов на гвайт... (Береться за дідові плечі. Тягнуть.)

ДІД: Ну, стара, дужче, ну, ще тришечки, бо ворушиться (тягнуть). Ото

вродив Біг!.. (Далі повертаючись до баби) — А поклич-но, стара, доньку нашу. Мінку поклич, кажу.

БАБА (дивлячись з від долоні в глибін сцени, гукає): Мінко! А-гов! Чи ти чуєш? (З далеку чути: “Чого?” — Йди-но сюди, мерщій!

МІНКА (за сценою): Та чую! Вже! Зараз!

(Баба знову береться за дідові плечі; тягнуть). (Входить Мінка.)

ДІД, БАБА, МІНКА

БАБА (повертаючись до Мінки): Ходи, ходи, доно, не біжи, нам вирвати ріпку поможи.

МІНКА (дивиться на ріпку, всміхається): От яка ріпка! (береться за бабу; тягнуть, витягнути не можуть).

МІНКА (покинувши): Я покличу кі: й свою дочку.

ДІД (повернувши до Мінки голову): Еге-ж, еге-ж, доно! Поклич, поклич!

МІНКА (повернувшись в глибін сцени, гукає): Марусю! А-гов! Чу-си, Марусю?

МАРУСЯ (за сценою): Що?

МІНКА: Ходи, Марусю, не біжи, нам ріпку вирвати поможи!

МАРУСЯ (за сценою): Зараз, мамо

МАРУСЯ (підбігає до групи): Ну, що мамо?

МІНКА (повернувшись до Марусі): Герись за мене та тягни! Тягнемо, тягнемо — витягнути ріпки не зможемо. (Маруся береться за Мінку й

усі тягнуть.)

ДІД (повернувши голову до баби): А поклич-но, стара, ще й онука.

БАБА (повернувшись до Мінки): Чуєш, Мінко? А поклич ще й Федька!

МІНКА (повернувши голову до Марусі): Ану гукни Марисз на Федька.

МАРУСЯ (підбігає до кінця сцени): Федьку! (Голос зза сцени): “А гоооов

МАРУСЯ: Ходи мерщій сюди, нам вирвати ріпку поможи!)

ФЕДЬКО (за сценою — “Зараз!”)

(Маруся знов береться за Мінку й знов усі тягнуть ріпку. На сцену вбігає Федько, дивиться на групу й весело сміється).

ДІД, БАБА, МІНКА, МАРУСЯ ФЕДЬКО

ДІД Ну чогож ото стоїш? Берись! Поможи нам вирвати ріпку!

ФЕДЬКО (сміючись, береться за Марусю): Зараз.. (Всі тягнуть, витягнути не можуть. З далеку чути вигуки: “Лови, лови, чекай!.. сюди.. кидай!.. Біжи напередими!”)

ДІД (не відриваючись від ріпки): А чуєш що, стара? Чи не покликати нам ще й отих горлодронів? Найпоможуть нам..)

БАБА (повернувши голову до Мінки): Мінко, а чи не гукнуть нам на отих?

МІНКА (повернувши голову до Марусі): А гукни, Марусю, на отих, що

там кричать...

МАРУСЯ (до Федька): Федьку! А поклич но сюди отих, що в мяча грають... Дід казав...

ФЕДЬКО (кидає Марусю й біжить. За сценою чути вигуки: "Васько!" — "А що?" — "Федько кличе!" — "Зараз"):

(Через деякий час Федько повертається з юрбою дітей. Всі товпляться, сміються й оточують групу біля ріпки).

ДІД, БАБА, МІНКА, МАРУСЯ, ФЕДЬКО, ДІТИ

ФЕДЬКО (до дітей): А ну бо, хлопці, допоможіть!..

ДІД: Егеж, еге.. допоможіть... Таку вже Біг уродив нам ріпку, що й витягнути самі не годні.

ДІТИ (гукають разом): Добре, добре!..

ОДИН (з дітей): А нам-же дасьте, діду, покушати тієї дивовижі?

ДІД: Дам, дам, дітки, тільки поможіть.

ДІТИ: Ануж, давайте тягнути. (Усі метушаться. Беруться один за другого й починають тягнути. Через деякий час ріпка виривається. Вся група падає. Попереду дід з ріпкою в руках. Падаючи всі гукають: "Ф-у-х!"). (Живий образ).

ЗАВІСА.

Арк. Животко.

ЛЕКЦІЯ ТАНКУ.

Оттак, лялі, оттак треба:
Ручка в гору, ніжка в бік,
Потім стукнути обцасом,
Руки легкі чарівні,
Огсе танці новітні!

Тан Галюся своїм лялям
Лекцію танку вела,
Усі лялі дивувались,
Нуся аж вкусилась в налець,
А медведик аж тремтів,
Танцювати так хотів.

РИМИ І ДРІВНИЧКИ

Маю невеличку сестричку,
Кличуть її Ірка.
Вона йде через води,
Глибокі - глибокі - глибокі,
Вона йде через гори
Високі - високі - високі.
Бідне мале сотворінне
Має лиш одно очко.

Хто се?

(чхріє)

СКОРОГОВОРКА.

Пробуйте скоро, але без помилки вимовити слідуючі слова:
На дворі трава, на траві дрова.

ВІДГАЙТЕ МЕНЕ!

Я приємна і хороша,
Гарна й червоненька;
І пахуча, мов та рожа, —
Діточкам солоденька.
Коли хочеш мя пізнати,
А заччи згори, літери читати.

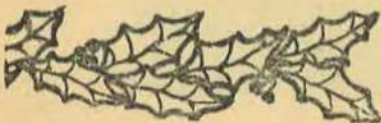
М. Б.

ЦІКАВІ ДЕРЕВА.

На острозі Сицилії, коло вулкану Етна, росте "каштан сотки коней." Названий так мабуть тому, що в його тіні помістилося раз 100 їздців арагонської королевої Іванни з часі її випраси до Неаполю. Той каштан високий 18 метрів, а обвід його виносить аж 52 метри. Нараховують йому щось біля 1900 літ.

В Балаклові на Кримі росте волоський оріх, що родить річно до 100 тисяч оріхів. Учені оцінюють його вік на 2,000 літ.

В ботанічнім городі в Парижі росте помаранчеве дерево, одно з перших, яке було привезене до Європи. вже 519 років.

ВСЯЧИНА.

КОМПАС, котрий указує де північ і полудне і при його помочі корабельники на марю знають в котру сторону плнути, вимудано в 1200 р.

ОЛОВ'ЯННІ ФАБРИКИ, заведено в Німеччині 1226 р.

КАМІННЕ УГЛЯ, почали уживати в Новім Кестелі в Англії 1248 р.

ПЕРГАМЕН, заведено в Німеччині, 1280 р.

ПЕРШЕ ЗЕРКАЛО. винайшов Раймунд Люлліс, 1300 р.

СТРІЛЬНИЙ ПОРОХ, винайшов Бертольд Швац, 1320 р.

ОБРАЗКИ НА ДЕРЕВІ, винайдувано 1400 р.

ОГНЕСТРІЛЬНОГО ОРУЖЬЯ, уживано перший раз в битві при Крессі 1346 р.

МУДРИЙ ІВАСИК

Пекла мати медівники, а Івасик біля неї вертівся, кругився, а далі каже: „Чому ви мамо, до мене не говорите?“ — „Бачиш, що ніколи; тай що з тобою буду говорити?“

— Як що? — каже Івасик. —
А віб сказали, ось на тобі Івасику, медівника.

ПАПЕРОВЕ МОЛОКО.

В Данії знайдено спосіб фабрикування молока в аркушах, подібних до паперових аркушів. Із свіжого молока випаровують воду, замінюють його в масу, яку висушують між гарячими вальцями, що надають висушеному молоку форму паперового аркуша, який є гнучкий і дається легко перевозити та довго перевозувати.

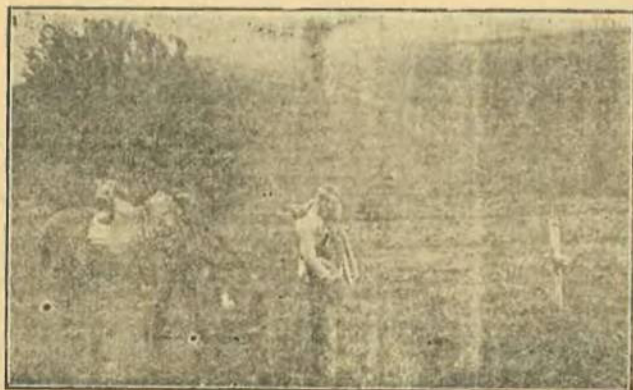
Це молоко довго не псується, не втрачає смаку, ані харчової сили і легко розпускається у воді.

Можна його їсти як напій, бо розпускає його легко також слина. Це молоко щораз більше поширюється.

ДЕЩО ПРО ГЕОГРАФІЮ

І ГЕОЛОГІЮ.

Найвище положеним озером на землі є озеро Тітікака в Південній Америці. Вміщене воно на висоті 3000 метрів позвище поєзему моря. Озеро це немає відпливу, а вода його має цікаві властивости. Наприклад залізо встромлене в цю воду не ржавіє, в ній не можна зварити яєць. Риби з цього жити не можуть, а живе в ньому лише один дуже мізерний рід риби, що має на собі скорупу.

ЗА УКРАЇНУ.

ЗЕМЛІ ЗАПОРОЖЦІВ.

Запорожці звали свої степи і всю свою землю, яку вони займали і яка була від їх присудом, запорожськими гласностями. І звали вони її так мабуть через те, що на їх землі панувала справжня воля, яка тільки була коли-небудь у людському товаристві. Запорожці сами собі вибирали всю старшину, сами себе судили і порядкували всіми громадськими справами; воля їх була обмежена тільки тими звичаями, які виробило само запорозьке товариство.

Запорозька земля починалася від Дніпрових порогів і простягалася у низ по обидва береги Дніпра аж до саміського моря. Границі Запорожжя в різні часи були однакові.

Спершу вони оселилися на острові Хортиці на Дніпрі, низче порогів.

Тоді власне той острів — ото й була вся земля Запорожців, бо по обидва береги Дніпра — то був безлюдний степ або так зване Дике поле, степ, що ні до кого не належав, був нічний, а на ньому гарцювали хижацькі татарські орди підчас їх наїздів на Україну та Польщу.

Потім, як Запорожці набирали душої сили, вони що далі, то все більше займали собі землі, а польські королі бажаючи підгорнути Запорожців під свою владу, почали надавати їм права на землі по обидва береги Дніпра вгору і вниз.

За часів Богдана Хмельницького земля запорозького війська була вже дуже велика, і Богдан Хмельницький як казали запорожці, признав за ними право на всю ту землю і видав їм грамоту або, як тоді казали, універсал.

Головне місто на Запорожжі було Січ — столиця Запорожжя, де жив Кошовий отаман із старшиною і все січове товариство, не жонаті козаки, що зазсігди були напоготові до війни; це все звалось Запорозький Кіш. Вся остання запорозька земля поділялася на вісім округів, що звалися у Запорожців полонками, як тепер повіти, де жили жонаті козаки і всі ті, хто хотів займатися господарством, бо жили вони по селах та по зівовниках, як звали Запорожці свої хутори. В останні часи на Запорожжі було сел 64 зівовників або хуторів, де було по скільки хат, часом три або чотири хати, окрім того, скрізь по запорозьких степах було кілька тисяч бурдюгів. Це були землянки, де подорожні люди знаходили собі притулок від непогоди, а часом і від Татарів, коли вони їздили по запорозьких степах. На всім оцім широкім присторі людей було всего коло сотні тисяч, тож із цього вже можна бачити, що скрізь на Запорожжі було просторо і вільно всім.

ДО ШКОЛИ

Вже настав осінний час,
Йдуть до школи школярі,
Заметушилися всі,
Як метелики малі.

Годі нам сидіти дома!
Бже й навчатися пора!
І зібралаєи до школи
Вся весела дітвора.
Нас покликали докляси,
Посідали у рядок
І бадьоренько взялиєи
Як один всі до книжок!

А Ф О Р И З М И

Наука — то багатство,
Ніхто не вкраде;
Хто вчиться в юнацтві,
Щасливим буде.

* * *

ПРИПОВІДКИ І ПРИКАЗКИ.

Не відкладай на завтра, що
можеш зробити сьогодні.

* * *

Ніколи не забудь дати чемної
відповіді на питання.

Щоби з праці користати,
Треба мудро поступати.

* * *

ЩО ВІЛЬШЕ ЛЮБИШ.

— Скажи, Марійко, що більше любиш:
кицю чи ляльку?

— Кицю, але най мама не скаже то-
го ляльці, бо буде гніватися.

О С І Н Ї

Висне небо синє,
Сине, та не те,
Світить, та не гріє
Сонце золоте,
Чистим стало поле
Від серпа й коси,
Ніде приліпиться
Крапельні роси.
Темная діброва
Стихла і мовчить;
Листя пожовтіє
З дерева летить.
Хоч би де замріла
Квіточка одна,
Тільки й червоніє
Що городина.
Здалеку під небом,
В вирій летючи,
Голосно курлигуть
Журавлів ключі.
Все, що зеленіло,
Вяне й умира,
Умира безслідно...
Та воно й пора.

ВІДГАДКИ ЗАГАДОК

ІЗ Ч. 1. Ст. 16.

1. Тарас Шевченко
2. Учітеся, брати мої,
Думайте, чтайте,
І чужого навчаєтесь
Й свого не цураєтесь.
Бо хто матір забуває
Того Бог карає,
Чужі люди цураєтесь,
В хату не пускають.

ВІДГАДКИ З Ч 1.

1. Тарас Шевченко.
2. Перший перелезів через Атлантик літаком молодий американський летун Чарлс Е. Ліндберг в 1927 р.
3. Люди найперше навчилися робити напір в Єгипті, тисячі років тому назад.
4. Найбільше місто в світі — Нью Йорк, в Сполучених Державах. Має воно біля 10 мільонів населення.
5. Перший відкрив електрику Томас Едісон.
6. Найбільший водонапад в світі є Ніагари (Niagra Falls). — В Африці є водопали вищі від Ніагари, але без тої величезної кількості води.

ДАЙТЕ ВІДПОВІДЬ

1. Яка провінція в Канаді має найбільше населення?
2. Чим знаний в історії 1492 рік?
3. Скільки є різних рас людей в світі?
4. Яку область науки обіймає астрономія?
5. Де знаходиться найбільша пустеля (desert) в світі?
6. В яких провінціях Канади копають вугілля?

ГАРНІ НАДГОРОДИ

Цього місяця призначено дві гарні і вартісні нагороди для тих що відгадають найбільше загадок. Які це нагороди — ми не скажемо, але це буде приємна несподіванка для тих що пришлють найбільше відгадок.

ВІН НЕ ВИНЕН.

— Павлусю! Не тягни kota за хвіст. Се не гарно.

Та я не тягну. Я тільки тримаю за хвіст, а кіт сам тягне.

ЗАГАДКА

Хилерний, маленький,
 Востий, говстецький
 Коханчик удався;
 У тієто прибрався,
 Чимсь смачним напхався,
 В окропі купався.
 На смак уродився,
 Щей маслом умився,
 В макітрі скавав.
 Не довго нажився,
 У дірку скотився,
 Круть - верть тай пропав.
 Хотів був догнати —
 Шкода викандибати:
 Лови не — лови.
 А як його звати —
 Лінуюсь сказати,
 А нуте лиш ви!

ОДГАДКА

„То ж, діду коханій,
 Вареник гречаний!“
 Кричить дітвора.
 Чому не вгадати;
 Не бігать — шукати
 Такого добра!

ЗАГАДКИ.

1.

Хоч не птах я, а маю гніздечко,
 Під землею ховаю яечко.
 І те місце нуцем відзначаю —
 Таку бачте, звичку маю.
 Ті яечка не б'ються, тверденькі
 І вживають уєі Іх раденько.
 Під землею аростають поволі,
 А саму мене звать...

2.

Розгостився ткач в кутечку
 Тче сіточку на смерточку
 Рідній сестрі, близькій сесті
 Відній мушці і комасі.

3.

Йде віз без колєс за ним доро-
 ги не знати.

4.

Живе чорне, — умре червене.

КОНКУРС

„ЯГІДКА“ буде розлавати
 кожного місяця належату
 нагороду всім діточкам ко-
 трі напишуть щось нового
 зі своєї власної голови.

ВИДАЮТЬ: — М. І. ВОРИГИК, і І. БІЛЕЦЬКИЙ

Адрес: „ЖАНІДКА“ 153 McKenzie St. Winnipeg, Man.

ДОЛЯ РОЗВОЮ
НАШОЇ ЛІТЕРАТУРИ ЗАЛЕ-
ЖИТЬ ВІД НАС САМИХ.
ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

„Літературно-Науковий
Вістник”,

який виходить кожного місяця
книжкою.

Річна передплата 4 дол.

Адреса:

ЛЬВІВ, ул. Руска 18. III.

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЖУРНАЛ
„СВІТ ДИТИНИ”

Добірний духовий корм для ро-
зуму й серця дітей, цікаві ілю-
страції, загадки, оповідання.

Передплата:

Для Амер. і Канади 1.50

Замовлення слати на адресу:
Видавництво „СВІТ ДИТИНИ”
ЛЬВІВ, вул. Зіморевича ч. 3.

„ЖІНОЧА ДОЛЯ”

Найдешевший ілюстрований
тижневик! Змістом своїм ціка-
вий для жінок, мушнн, молоді
й дітей! Звертайтеся на адресу:

„ZINOCZA DOLA”,
KOŁOMYJA, Nowa 1, Poland,
East Galicia, Europe.

ОПІШІТЬ ЗІ ЗАМОВЛЕ-
ННЯМИ НА ДУЖЕ ІНТЕ-
РЕСНУ КНИЖКУ:

ШЛЯХАМИ на СОЛОВКИ

яка описує революційні події на
Вел. Україні, жахливі пережи-
вання в большевицьких тюрмах
та тернистий шлях на Соловки.

Ціна брош. 75с.

Оправлена \$1.00

Українська Кооператива

„КАЛИНА”

Box 2121 Winnipeg, Man.

або

153 McGregor St.

„НОВА ХАТА”

Журнал для плекання домаш-
ньої культури.

Передплата в Америці і Ка-
наді вносять 3 дол.

Адреса: „НОВА ХАТА”

ЛЬВІВ, Ринок ч. 39, I. п.

Гуморист.
часопись
Давнійших 6
чисел посила-
ем за 25с.

Адрес:

WUYKO,

153 McKenzie St.

Winnipeg, Man.

ОПРАВА КНИЖОК

Оправляю книги всякого рода.
Євангелія оправаляю зо-
лотими оздобами і напи-
сами

Також виробляю ленти для
брацтв по уміркованій ціні.

Я скінчив свій курс у Львові
Із моєї роботи будете задоволе-
ні. Маю много подяк від тих,
котрі в мене оправаляли свої
книжки.

Прошу ласкаво слати свої
книжки на адресу:

J. ROLNY,

763 Selkirk Ave.,

WINNIPEG, MAN.

ЦЕРКОВНІ РІЧИ.

Одинокий
український
склад церко-
вних річей,
доставить
Вам всі пот-

рібні церковні річи, по присту-
пних цінах.

За цінником і інформаціями
пресимо писати до:

THE PROVIDENCE CHURCH
GOODS

824 Main St. Winnipeg, Man.

НОВІ КНИЖКИ

- „РІПКА“ — диточа сценка
на одну дію 10с.
„Пуста Цікавість“, дія-
льог для диточого театру 5с.
„СНІГОВА БАБА“, сцена
на одну дію 5с.
„ТРИ МЕТЕЛИКИ“, диточа
опера муз. Турули 25с.
„ХЛОПЦІ при ГНІЗДІ“ —
діяльог для диточого театру 5с.
„ІВАСЬ“, — монольог для
диточого театру 10с.
„ОРИХ“, — діяльог для ді-
точого театру 10с.

Адрес:

M. I. BORYSYK

708 Selkirk Ave.

Winnipeg, Man.

M. I. БОРИСЬК

УДІЛЯЄ ЛЕКЦІЇ
НА МАНДОЛІНІ

708 Selkirk Ave.,

WINNIPEG, MAN.